

Ngày Chúa Nhật Có Nắng Hồng

...Ngày đó, sau mùa Hạ
ngày đó, ngày đầu Thu
xé những đám mây mù
là những tia nắng đỏ!

Nắng hồng vương con ngõ
nắng và lá đong đưa
gió dù gió rất thưa
đã nghe lòng lạnh lạnh...

Có ai chịu đứng tránh
cho mình bớt nhớ không?
Có ai ở đầu sông
uống thử giùm cốc nước...

Ai sinh ra kiếp trước
cho mình nhớ kiếp này?
Kiếp sau thì sao đây?
chắc là mình lại nhớ...

Về đòi sim ngày đó
ngồi bên suối ngó trời
Thiên Nga bay có đôi
mà con cò lẻ bạn!

Chúa làm ra buổi sáng?
Chúa làm ra buổi chiều?
Sao Phật lại đăm chiêu?
"Mình làm điều Duyên Nợ?"

Một giọt nước mắt nhỏ
hai giọt nước mắt chan...
Quê Hương cái mùi làng
nên cháu sà vào Ngoại?

Em ơi em hãy nói
là không nhớ anh đi
cho những đám mây về
không thấy núi để đậu!

*Rễ cây đa cứ bấu
cái bến đò ngày xưa...
mười bảy tuổi có mưa
trên áo hồng của Chị! (*)*

Trần Vấn Lộ

(*) Thơ Nguyễn Bình: "Trời mưa ướt áo làm gì? Năm mười bảy tuổi Chị đi lấy chồng!"